

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libelli Cvivsdam Antverpiæ Nuper Editi Contra
Serenissimvm D. Ioannem ab Austria, Gubernatorem
generalem inferioris Germaniæ, qua parte conscientiæ, vt
vocant, libertas in eo requiritur, breuis & ...**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Symmaria Capitvm Libelli Hvivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30345

SUMMARIA CAPITVM

LIBELLI HVIVS.

Primum Caput docet & fidem & reliqua virtutum diuinitus infusa munera, severitate piorum principum, ac metu recte in Christiana Repub. conseruari.

Pagina 4.

Secundum caput, exemplum proponit reipublicæ Iudaicæ, in qua temporiarū plagarum metu, cultus vnius Dei, ritusque colendi diuinitus institutus, quantumvis varius & molestus, per complures annorū centuriās est cōseruatus.

6.

Tertium ostendit adhibitis à novo testamēto cām exemplis, tum testimonijs, ad conseruationem religionis utilem esse metum Dei, sive per seipsum, sive pereos, quos rectores posuit, terrorēm incutientis. Ut enim lex utilis à principe lata, suscipienda est tanquam esset à Deo, per quem reges regnant, & legūm conditores iusta decernunt: ita terror utilis quem inferunt principes, à Deo esse putandus est.

7.

Quartum aperit rationem utilitatis, quia videlicet metu compressa & subacta primū mala voluntas, postea suscepto veritatis & iustitiae amore sanatur, & ex nolente volens efficitur.

9.

Quintū refellit scripturæ sanctæ testimonio, persuasōnem falsam, qua putetur fieri non posse, ut duricies cordis flagello correptionis afferatur.

12.

Sextum ostendit non propterea correptionis officium prætermittendum esse, quod quibusdam nihil prodesse comperiatur; quo pertinent illa

D. Augustini: Quātum ad nos pertinet qui predestinatos à non prædestinatis discernere non valemus, & ob hoc omnes saluos fieri velle debemus, omnibus ne pereant, vel ne alios perdant, adhibenda est à nobis medicinaliter feuera correptio: Dei autem est illis eam facere utilem

libro de

Corrept. &c.

grat. ca. 16

G 2   quos

quos ipse præsciuit, & prædestinavit confor-
mes fieri imaginis filij sui. Si enim aliquando
timore non corripimus ne aliquis inde pereat,
cur non etiam timore corripimus, ne aliquis
inde plus pereat? neque enim dilectionis viscera
maiora gestamus quam beatus Apostolus, qui
dicit: Corripite inquietos, consolamini pusilla-
nimes, suscipe infirmos, patientes estote ad
omnes. 1. Thessal. cap. 2.

14.

Septimum constare docet superiorum temporum
experientia, multis utilitatem afferre se-
ueriorem principum in hæreticos & schismati-
cos disciplinam.

16.

Octauum exempla commemorat catholicorum
principum, qui pro sui officij ratione in hæreti-
cos & schismaticos animaduerterunt, in eoque
pastoribus opitulati sunt, vt à noxijs erroribus
ecclesia repurgaretur: sicut in veteri testamento
Ezechias, Iosaphat, Iosias, sacerdotibus illius
temporis affuerunt ad idololatriam extermini-
nandam.

19.

Nonum declarat nostræ ætatis sectarios hoc ad
imitationem veterum hæreticorum facere, vt
de principum catholicorum seueritate inuidio-
sissimè conquerantur.

21.

Decimo commonstratur hoc eos violentissimè
facere solere in catholicos, quod si vel modera-
tissimè à catholicis in ipsos fiat, grauissimè re-
prehendunt.

25.

Vndecimum ostendit frustra niti hæreticos, suam
vel suorum excusare fæuitiam, per hoc quod se
catholici non accommodent, cum eam requi-
rant ac accommodationem, & condescensionem,
quæ ab iniuria veræ religionis feiuncta esse non
possit.

28.

Duodecimo commonstratur quam hoc perniciose
sit à quibusdam liberæ ex vtraque parte com-
municationis & amicitiae iactum fundamētum,
si retento Apostolorum symbolo, cætera ad li-
beras

- beras opiniones, & problematicas disceptationes pertinere dicerentur. 35.
Decimotertio quid veræ Christianæq; amicitiae ratio postulet, quæq; sit pernicies amicitiae mundi huius, cum velut custos religionis adhibetur. 39.
Decimoquarto quām absurdè poscatur libera cuique secundum conscientiæ suæ dictamen vivendi præsertim in religione facultas: quamq; hoc sit noxium, quām scripturis sanctis repugnans, quām veteri ecclesiasticæ disciplinæ contrarium: de qua illud est apud D. Augustinum: Pastoralis necessitas habet, ne per plures serpät dira contagia, separare ab ouibus sanis morbidam, ab illo cui nihil est impossibile, ipsa forsan separatione sanandā. Quia & ipsa quæ damnatio nominatur, quam facit episcopale iudiciū, (qua poena in ecclesia nulla maior est) potest si Deus voluerit, in correctionem saluberrimam cedere atque proficere. Lib. de correp. & gratia, cap. 15. 42.
Decimoquinto ostenditur nunquam in republica Iudaica talem concessam esse libertatem, quæ Babyloniam confusionem afferat. 51.
Decimosexto istiusmodi libertatem conscientiæ multo minus in Ecclesia Christiana, quam esse decet ordinatissimam, institui oportere. 55.
Decimoseptimo quę sit tandem vera & Christiana libertas, quam pij omnes debeat exoptare, si minus contigerit, ob id in hac vita lugere. 57.
Decimoctavo sic aliquando premi castra sanctorum ab hæreticis & schismaticis, vt necesse sit quædam tolerare, quę contra religionem fiunt, ne grauior ecclesiæ pressura suscitetur. 63.
Decimonono quatenus probari potuerit pijs quibusdam pacificatio Gandauensis. 67.
Vigesimo, quibus quamq; iustis de causis Iudæos ecclesia tolerarit, passaq; sit sive superstitionis ritus exercere. 70.

Vigesimoprimo explicatur quid sit quod ait Apo-
stolus : Vbi spiritus Domini, ibi libertas, osten-
ditur q̄ nihil adiuuare eorum vota qui experunt
noxiam in religione libertatem. 76

C E N S V R A.

Cuperem & authoris nomen Ope-
ri præfigi , & opus ipsum prelo
committi.

Hovantius.

Similiter quoque mihi subscripto
probatur. 27. Iunij 1578.

Anthonius Episcopus Namurcensis.

Excludendum esse censeo. 17. Iunij
1578.

Ioh. Molanus Censor.